

27. april 2021

TI's input til Justitsministeriet på 3. møde om revision af logningsreglerne mv. (21. april 2021)
– juridiske forhold, begrebsafklaring og adgang til teledata

Nedenfor findes TI's bemærkninger til begrebsanvendelse og andre juridiske forhold i Justitsministeriets lovskitse til revision af reglerne om logning og udlevering af teledata.

TI henviser desuden til det parallelt fremsendte notat om input til tekniske forhold og procedurer.

Følgende emner om juridiske forhold og begreber berøres i dette notat:

1. Faktumoplysning og klarere regler om logning og udlevering af teledata
2. Begrebsforvirring og sammenblanding af begreber – særligt om "Teleoplysning"
3. Begrebsafklaring – logning af trafik- og lokaliseringsdata (gennemgang af datatyper)
→ TI opfordrer til tydeliggørelse af omfattende krav om logning af nye datatyper
4. Begrebsafklaring – "nyere kommunikationsformer"
5. Begrebsafklaring – logning og udlevering af mobilterminal-nummer, IMEI (TL § 13)
6. IP-adresser (sammenkædning med IMEI)
7. MAC-adresser
8. Begrebsafklaring - slutbruger ctr. bruger
9. Begrebsafklaring - lokaliseringsdata ctr. historiske masteoplysninger
10. Begrebsafklaring - udvidet teleoplysning
11. Begrebsafklaring - mastesug (udvidet teleoplysning)
12. Begrebsafklaring - internetkommunikation

1. Faktumoplysning og klarere regler om logning og udlevering af teledata

Teleindustrien har ingen interesse i, at der fastsættes regler om logning. Hvis der imidlertid er politisk flertal for at fastsætte regler om logning, har teleudbyderne et stort ønske om, at reglerne om logning og udlevering af teledata bliver klarere end de gældende regler. Teleselskaberne oplever jævnligt misforståelser og begrebsforvirring i det løbende samarbejde med politi og anklagemyndighed om udlevering af data. Misforståelserne knytter sig primært til følgende:

- De gældende logningsregler omfatter ikke logning af lokaliseringsdata i alle situationer, hvor lokaliseringsdata opsamles af teleudbyderne, jf. herom i TI's input og svar til JM om tekniske forhold ifm. logningsreglerne (svar på JM's spørgsmål nr. 1).
- Der mangler sammenhæng mellem på den ene side reglerne om logning og hastesikring af teledata og på den anden side reglerne om udlevering af teledata. TI har derfor i notat til JM i februar 2020 stillet forslag om fire nye veldefinerede tvangsindgreb: masteoplysning, udvidet masteoplysning, IP-oplysning, og IMEI-oplysning.
- Faktum om 'lokaliseringsdata' og 'mobile dynamiske IP-adresser' er ikke velbeskrevet.

Faktum om 'lokaliseringsdata' og 'mobile dynamiske IP-adresser' er ikke beskrevet i lovskitsen. Datamængden og antallet af kunder er meget omfattende, når politiet indhenter 'lokaliseringsdata'

fra teleselskabernes fejlretningssystemer og 'IP-adresse-oplysning' for mobile dynamiske IP-adresser. TI opfordrer derfor til, at der via bemærkningerne i det kommende lovforslag gives fuld faktum-oplysning til Folketinget om den kommende mere omfattende logning.

Det vil kunne give en betydelig lettelse af det daglige samarbejde mellem teleselskaberne og politikredsene, hvis reglerne om udlevering af teledata præciseres med de fire tvangsindgreb, som TI har foreslået – og som samtidig kunne fastsætte de rammer og kriminalitetskrav, som EU-dommene lægger op til. Det vil desuden kunne give god gennemsigtighed i reglerne, hvis reglerne om udlevering af teledata samles og placeres i RPL kapitel 71, hvor alle de øvrige regler om teleområdet findes, herunder reglerne om logning og hastesikring af teledata.

TI kvitterer positivt for, at lovskitsen lægger op til en ny særskilt udleveringsregel om "masteoplysning" (side 72 i lovskitsen). TI forstår også lovskitsen sådan, at der vil blive fastsat nye særskilte regler om udlevering af loggede kilde-IP-adresser, "IP-adresseoplysning" (side 29 i lovskitsen) og om udlevering af loggede IMEI-numre, "IMEI-oplysning" (side 51-54 i lovskitsen). TI efterlyser derudover, at der fastsættes en ny særskilt regel om "udvidet masteoplysning" (Lokaliseringsdata for område uden kaldsdata), jf. U.2017.1934Ø, som er et ganske hyppigt anvendt indgreb.

Pkt. 7 i lovskitsen forholder sig alene til adgang til loggede data. TI bemærker hertil, at hastesikrede data må ligestilles med loggede data, og at de kommende nye udleveringsregler derfor må omfatte trafik- og lokaliseringsdata generelt, idet alle disse teledata forud for udlevering til politiet forventes at være genstand enten for krav om logning eller for krav om hastesikring. Hastesikring af trafik- og lokaliseringsdata må således ses som et supplement til logning i de situationer, hvor målrettet logning ikke har været iværksat for fokusnummeret eller fokusområdet.

For TI's forslag til ændring og præcisering af reglerne om logning og udlevering af teledata henvises i øvrigt til TI's hjemmeside <https://www.teleindu.dk/brancheholdninger/logning-og-teledata/>, hvor følgende notater findes:

- TI's notat om logning og udlevering af teledata, februar 2020 – med TI's forslag og ønsker til ændring og præcisering af de gældende regler om logning.
- TI's notat om tekniske fakta vedrørende teledata, marts 2021
- PIXI-oversigt over terminologi ved udlevering af teledata, marts 2021 ("Bilag B")

2. Begrebsforvirring og sammenblanding af begreber – særligt om "Teleoplysning"

I teleudbydernes samarbejde med politi og anklagemyndighed opleves jævnligt, at der sker sammenblanding af begreber vedrørende teledata. Sammenblandingen kan i værste fald give anledning til misforståelser og forvirring med hensyn til, hvad begreberne 'teledata', 'trafikdata', 'lokaliseringsdata', 'masteoplysning' og 'teleoplysning' dækker over. Sammenblandingen og forvirringen skyldes bl.a., 'trafikdata' og 'lokaliseringsdata' lapper delvist over, og dels at ordet 'Teleoplysning' (i ental eller i flertal) anvendes i flæng, jf. nedenfor.

TI kan konstatere, at sammenblandingen af begreberne også har fundet vej til lovskitsen. For at komme misforståelserne og begrebsforvirringen i politiets løbende dialog med teleudbydernes til

livs er det et stort ønske for Teleindustrien, at det kommende lovforslag sonderer tydeligt og stringent mellem på den ene side de teletekniske begreber "trafik- og lokaliseringsdata" (dvs. data, som findes i teleudbydernes systemer og centraler, og som kan logges) og på den anden side "teleoplysning" og "masteoplysning", som er betegnelsen for de indgreb og begreber, som benyttes i strafferetsplejen ved udlevering af trafik- og lokaliseringsdata.

I **vedhæftede** illustration findes en grafisk visning af forholdet mellem 'trafik- og lokaliseringsdata' indbyrdes og i forhold til "teleoplysning" og "masteoplysning".

Konkret anbefaler TI følgende i forhold til begrebsanvendelsen i det kommende lovforslag:

- Begrebet "teledata" kan bruges som helt overordnet begreb og fællesbetegnelse – ligesom i den store "Teledatasag" i 2019.
- Begrebet "kundedata" eller "abonnementsdata" bruges om data, som findes i tjenesteudbydernes administrative systemer (de registrerede kunders navn, folkeregisteradresse, abonnement og telefonnummer). I Danmark findes over 100 tjenesteudbydere på mobilområdet: You-See, Telmore, Telia, CallMe, Telenor, CBB, 3, Oister, Lebara, Waoog og mange flere.
- Begrebet "trafik- og lokaliseringsdata" bruges om de data, som findes i netværkudbydernes trafiksystemer og centraler. I Danmark findes 4 mobilnetværksoperatører: Telia, Telenor, TDC Net og Hi3G.
- Begrebet "teleoplysning" bruges kun som defineret i RPL § 780, stk. 1, nr. 3 – dvs. oplysning om hvem et fokusnummer har kommunikeret med (samtalelister om opkald/tilkald/sms/mms).
- Begrebet "masteoplysning" bør omdefineres til at omfatte alle registrerede lokaliseringsdata (i den nuværende ydelses-dialog mellem teleudbyderne og politiet omfatter begrebet "masteoplysninger" kun lokaliseringsdata omfattet af de gældende logningsregler, dvs. lokaliseringsdata ifm. telefoni/sms/mms).

TI bemærker konkret, at følgende anvendelse af begreber i lovskitsen er ganske u hensigtsmæssig:

- "Trafikdata" er nogle steder i lovskitsen (fx side 56 og 67) anvendt som synonym for "teleoplysning". "Teleoplysning" (som defineret i RPL § 780, stk., nr. 3) er imidlertid kun en ganske lille del af trafikdata (som defineret i eDatareglerne). Se vedhæftede illustration, som viser, at "trafikdata" også omfatter lokaliseringsdata ifm. kommunikationen. "Trafikdata" kan derfor ikke bruges som synonym for "teleoplysning".
- "Teleoplysning" (i ental og i flertal) er mange steder i lovskitsen (fx side 3, 24, 26, 54, 55, 75 og 76) brugt som overordnet begreb og fællesbetegnelse for data, som findes hos teleudbyderne. "Teleoplysning" er imidlertid defineret i RPL § 780, stk., nr. 3 som et indgreb i meddelelshemmeligheden (samtalelister), og derfor giver det anledning til stor forvirring, hvis begrebet også anvendes som overordnet betegnelse for alle teledata.
- Flere steder i lovskitsen (fx side 56 og 68) er det anført, at "masteoplysning" er en del af "teleoplysning" som defineret i RPL § 780, stk. 1, nr. 3. TI er ganske uenig heri, og vi gør opmærksom på, at lovskitsens forklaringer herom er modstridende (fx side 57). TI henstiller kraftigt, at der i det kommende lovforslag ikke skabes ny begrebsforvirring ved at anføre i lovforslaget, at "teleoplysning", jf. § 780, stk. 1, nr. 3, omfatter "masteoplysning". TI bemærker, at en sammenkædning desuden vil være en ulempe for politiets efterforskningsmæssige muligheder,

idet kriminalitetskravet ved indgreb i meddelelseshemmeligheden i form af "teleoplysning" er højere end kriminalitetskravet ved indgreb i form af masteoplysninger, jf. Højesterets kendelse i sag U.2009.2610.H

3. Begrebsafklaring – logning af trafik- og lokaliseringsdata (gennemgang af datatyper) → TI opfordrer til tydeliggørelse af omfattende krav om logning af nye datatyper

TI tilslutter sig Justitsministeriets forslag om at ændre begrebet "teletrafik" i hjemmelsbestemmelsen for logning (RPL § 786, stk. 4) til "trafik- og lokaliseringsdata", idet hjemlen hermed anvender veldefinerede teletekniske begreber og skaber mulighed for at forenkle kravet om logning af lokaliseringsdata. Som nævnt overfor i pkt. 1 opfordrer TI dog til, at der gives fuld faktum-oplysning til Folketinget om den kommende mere omfattende logning, herunder om at hjemlen til krav om logning nu udvides til at omfatte "lokaliseringsdata, som ikke er trafikdata", dvs. lokaliseringsdata om tændte telefoner uden aktiv kommunikation (som nævnt i lovskitsen side 25, 32 og 35), og om der også skal gælde krav om logning af lokaliseringsdata ifm. kundens datakommunikation/internetadgang via mobiltjenester (er ikke nævnt i lovskitsen).

I lovskitsen (side 25, 32 og 35) anføres, at de kommende nye logningskrav også vil "omfatte lokaliseringsdata hidrørende fra "ikke-aktiv" kommunikation, f.eks. lokaliseringsdata genereret ved, at en tændt mobiltelefon automatisk kommunikerer sin position til netværket". TI bemærker hertil, at ordlyden er misvisende, idet der netop ikke sker en kommunikation. TI anbefaler, at ordlyden ændres til, at de kommende krav omfatter "... lokaliseringsdata, som registreres for tændte mobiltelefoner, selvom de ikke kommunikerer, f.eks. når tændt mobiltelefon automatisk opdaterer sin position på netværket".

I lovskitsen (side 25, 32 og 35) anføres følgende (vores fremhævelse):

"Det foreslås endvidere, at det [krav om logning] skal gælde visse nærmere angivne oplysninger om en brugers adgang til internettet, som bl.a. tidspunktet for kommunikationens start og afslutning og oplysninger om den tildelte brugeridentitet (IP-adresse, som er nærmere behandlet i pkt. 4.3.3.) på det pågældende tidspunkt (med udgangspunkt i den gældende § 5 i logningsbekendtgørelsen)."

Hvis forslaget indebærer krav om logning af datasessioners tidsstempling må telebranchen kraftigt protestere over forslaget, idet der i så fald vil være tale om en delvis genindførelse af sessionslogning. TI henstiller kraftigt, at internetkommunikation ikke indgår i lovforslaget, jf. også herom i pkt. 12.

Derimod registreres tidspunktet for tildeling af kilde-IP-adresse (brugeridentitet). Den tekniske baggrund for dette er, at IP-adressen tildeles til kunden, når kundens dataforbindelse åbnes (fx når kunden slår mobildata til på sin mobiltelefon). Det forhold, at dataforbindelsen er åben, indebærer ikke i sig selv, at der sker kommunikation. TI bemærker endvidere, at den gældende regel i logningsbekendtgørelsen § 5 om tidspunkt for registrering af IP-adresse er misvisende (se nærmere herom i TI's notat til Justitsministeriet fra februar 2020, som er omtalt i pkt. 1).

TI kan generelt oplyse, at følgende "trafik- og lokaliseringsdata", som kan være af interesse for politiets efterforskning, registreres i netværksudbyderes trafiksystemer og centraler:

- Det anvendte abonnement (telefonnummer/MSISDN, SIM-kortnummer/IMSI for mobiltjenester, kredsløbsnummer for bredbåndtjenester med fast forbindelse)
- Den anvendte mobilterminal/IMEI-nummer (indgår kun i trafik- og lokaliseringsdata for mobiltjenester)
- Den anvendte mastecelle (indgår kun i trafik- og lokaliseringsdata for mobiltjenester)
- Den anvendte kilde-IP-adresse (indgår kun i trafikdata for datakommunikation/internetadgang, herunder datakommunikation via mobiltjenester)
- Nummer, der kommunikeres med – indkommende hhv. udgående kald/sms/mms (indgår kun i trafikdata for telefonitjenester, herunder mobiltelefoni, og trafikdata for sms/mms)
- Tidsstempling (dato og klokkeslæt) for telefoni/sms/mms, herunder varighed for telefonikald
- Tidsstempling (dato og klokkeslæt) ved registrering af mastecelle
- Tidsstempling (dato og klokkeslæt) for tildeling af kilde-IP-adresse*
- Øvrige – fx om kommunikationstype og anvendt teknologi for mobiltjenester (2G, 3G, 4G, 5G)

* Tidsstempling for tildeling af kilde-IP-adresse omfatter ikke registrering af tidspunkt for datakommunikation. IP-adressen tildeles til kunden, når kundens dataforbindelse åbnes (fx når kunden slår mobildata til på sin mobiltelefon). Det forhold, at dataforbindelsen er åben, indebærer ikke i sig selv, at der sker kommunikation.

4. Begrebsafklaring – "nyere kommunikationsformer"

I lovskitsen (side 25, 32 og 35) anføres følgende (vores fremhævelse):

"... Endelig foreslås det, at logningen gælder registrering af en række nærmere angivne oplysninger om brug af udbyderens egne e-mail- og internettelefonitjenester, herunder bl.a. oplysninger om modtagende og afsendende e-mailadresser (med udgangspunkt i den gældende § 6 i logningsbekendtgørelsen).

Det vil skulle overvejes nærmere, hvorvidt det fortsat er relevant, at lade alle de kommunikationsformer, der i dag er oplistet i logningsbekendtgørelsens §§ 4 – 6, være omfattet af logningsforpligtelsen, ligesom det vil skulle overvejes, om nyere kommunikationsformer i stedet bør omfattes, herunder hvilke oplysninger om sådanne kommunikationsformer der i givet fald skal være omfattet af logningen"

TI anmoder om, at det nærmere uddybes og drøftes med telebranchen, inden fremsættelse af lovforslag, hvilke "nye kommunikationsformer", justitsministeriet overvejer at inddrage. Hvis der menes 'Nummeruafhængig interpersonel kommunikationstjenester', jf. definitionen heraf i Telelovens § 2, nr. 20 – det vil sige kommunikationstjenester, som ikke er traditionelle teletjenester, men derimod de såkaldte OTT-tjenester ("over-the-top" web- og app-baserede kommunikationstjenester, som kan benyttes via en bredbåndsforbindelse/datakommunikationstjeneste), som fx Skype og Messenger, kan TI tilslutte sig forslaget, da det forekommer rimeligt, at denne gruppe af kommunikationstjenester underkastes samme regler om logning, som de traditionelle

teleudbydere. Hvis der derimod menes noget andet, opfordrer TI til en afklaring og drøftelse forud for fremsættelsen af lovforslag.

TI bemærker desuden, at det gældende krav i logningsbekendtgørelsen § 6 om udbyderens egne e-mail- og internettelefonitjenester bør udgå af regelsættet. Teleudbydernes egne e-mailtjenester udgør således kun en brøkdel af e-mailtjenester, som i vid udstrækning tilbydes gratis som fx hotmail og gmail. Effekten af dette krav, som påhviler teleudbyderne forekommer derfor at være beskedent, og erfaringsmæssigt efterspørger politiet kun meget sjældent adgang til data om e-mailtjenester.

5. Begrebsafklaring – logning og udlevering af mobilterminal-nummer, IMEI (TL § 13)

Teksten i lovskitsen side 51-54 er baseret på en række misforståelser, dels mht. indholdet af telelovens § 13, og dels mht. hvordan og hvorfor teleudbyderne registrerer IMEI-numre. Teksten i lovskitsen indgik også delvist i lovforslag L42 vedrørende ændring af Teleloven i 2020 – og blev taget ud af L42 under Folketingets behandling. TI henviser til **vedhæftede** TI's hørings svar vedrørende L42, som forklarer disse misforståelser og redegør for, hvordan og hvorfor teleudbyderne registrerer IMEI-numre.

TI gør opmærksom på, at IMEI-nummer er trafik- og lokaliseringsdata, som kun registreres og opbevares hos teleudbyderne som følge af kravet om logning i de gældende logningsregler. Et IMEI-nummer er således ikke et nummer, som teleudbyderne tildeler kunden, og IMEI-nummeret findes således ikke registreret i teleselskabernes administrative systemer med abonnementsoplysninger.

Lovskitsen side 51-54 lægger op til generel og udifferentieret logning af IMEI. TI gør opmærksom på, at IMEI-nummer er loggede trafik- og lokaliseringsdata, som ifølge La Quadrature-dommen, kun kan logges i særlige tilfælde.

Lovskitsen lægger op til at give politiet adgang til IMEI-oplysning uden kendelse og beskriver denne nye regel som en afløser for Telelovens § 13. TI gør opmærksom på, at TL § 13 ikke omhandler udlevering af loggede trafik- og lokaliseringsdata, herunder IMEI-oplysning. TL § 13 omfatter derimod udlevering af oplysning om aktuelle kundedata og abonnementsoplysninger fra tjenesteudbydernes administrative systemer, som ikke findes i 118-databasen – fx oplysning om kunden bag en fast IP-adresse hhv. kunden bag en mailadresse. Udlevering af oplysning om dynamiske IP-adresser, som logges efter de gældende logningsregler, er heller ikke omfattet af TL § 13

Reelt udgør lovskitsen forslag til regler om logning og udlevering af IMEI derfor en helt ny regel (og ikke som anført på side 53 en ny affattelse af TL § 13).

For så vidt angår det anførte på side 52 i lovskitsen om at der skulle findes *"en varierende praksis med teleudbyderne med hensyn til, om udlevering af oplysninger knyttet til et IMEI-nummer forudsætter editionskendelse"* bemærker TI, at det ikke er op til teleudbyderne at stille krav om domstolskontrol ved udlevering af loggede data. Det er således helt normal praksis, at udlevering af IMEI-oplysning kun sker efter rettens kendelse, jf. i øvrigt EU-domstolens afgørelser i La

Quadrature-dommen m.fl. om at udlevering af loggede trafik- og lokaliseringsdata kræver kendelse. Det bemærkes i øvrig, at hvis de danske domstole havde været uenige i behovet for indhentelse af kendelse forud for udlevering af IMEI-oplysning, så må det forventes, at domstolene ville have sagt det ifm. anklagemyndighedens begæringer herom.

TI opfordrer til, at det forud for indførelse af eventuelle regler om generel logning af IMEI-nummer og/eller om udlevering af IMEI-oplysning uden forudgående domstolskontrol undersøges, hvordan andre EU-lande gør mht. logning og udlevering af IMEI-oplysning.

TI er generelt enig i, at TL § 13 (om udlevering af kundedata fra tjenesteudbydernes administrative systemer) med fordel kan overføres til retsplejeloven med henblik på at samle alle regler om udlevering af teledata til politiet i retsplejeloven.

TI beder om, at regler om logning af IMEI-nummer og regler om udlevering af loggede trafik- og lokaliseringsdata om IMEI-numre (IMEI-oplysning) placeres i selvstændige regler – dvs. ikke i samme regel som vedrører udlevering af ikke-loggede oplysninger fra tjenesteudbydernes administrative regler. Ellers vil der opstå stor uigennemsigthed i regelsættet.

6. IP-adresser (sammenkædning med IMEI)

På side 37 i lovskitsen omtales sammenkædning af kilde-IP-adresse og IMEI-nummer. TI gør opmærksom på, at IP-adresse kan ikke tjene til identifikation af udstyr/IMEI, idet mobile dynamiske IP-adresser hhv. IMEI-numre registreres i to forskellige systemer. Hvis sammenkædning af kilde-IP-adresse og IMEI-nummer er nødvendigt for politiets arbejde, skal der derfor indhentes både IP-adresseoplysning og derefter IMEI-oplysning.

7. MAC-adresser

Det fremgår på side 51 og 55 i lovskitsen, at det vil blive pålagt krav om registrering af MAC-adresser – fx fremgår følgende på side 51 i lovskitsen:

Det vurderes på den baggrund, at der tillige kan pålægges registrering og opbevaring af oplysninger, der entydigt identificerer den enhed (mobiltelefon, tablet, PC mv.), som brugeren ejer eller anvender (herunder IMEI-numre og MAC-adresser mv.).

TI bemærker hertil, at det ikke er muligt at logge MAC-adresser, idet MAC-adresser hverken findes som trafik- og lokaliseringsdata i teleudbydernes offentlige net eller i tjenesteudbydernes administrative systemer. Det er derfor ikke en teknisk mulighed for udbydere af traditionelle teletjenester at logge MAC-adresser.

I visse tilfælde kan udbydere af "trådløs internetadgang" (wifi hotspots) registrere MAC-adressen på det udstyr, som trådløst tilgår adgangspunktet/hotspottet, jf. § 5, stk. 2 i den gældende logningsbekendtgørelse.

8. Begrebsafklaring - Slutbruger ctr. bruger

Teleudbydere (tjenesteudbydere) registrerer kundedata i deres administrative systemer i form af navn og adresse for den registrerede kunde (abonnenten), som hæfter for abonnementsaftalen. For privatkunder registreres i nogle tilfælde CPR-nummer (men ikke i alle tilfælde), og for erhvervs kunder registreres CVR-nummer. I teleretlig sammenhæng kaldes abonnenten for "slutbrugeren", jf. definitionen i telelovens § 2, nr. 3.

En kunde/abonnent/slutbruger kan tegne flere abonnementer for herefter at overlade abonnementet til en bruger – fx privatkundens barn eller erhvervs kundens ansatte. Teleselskaberne registrerer ikke navn og adresse for andre end slutbrugeren, som hæfter for abonnementet.

I lovskitsen omtales "brugeren" af abonnementet, og på side 51 i lovskitsen anføres følgende:

"Oplysninger om identiteten på brugerne af elektroniske kommunikationsmidler må efter Justitsministeriets opfattelse omfatte abonnentoplysninger i form af den fysiske eller juridiske persons navn, adresse og telefonnumre for både fastnet- og mobilabbonenter, og for mobilabbonenters vedkommende også numre, der identificerer det anvendte mobilabonnement, f.eks. IMSI-numre."

For at undgå begrebsforvirring opfordrer TI til, at det yderligere præciseres i lovskitsen, at der med "bruger" menes "slutbrugeren" (abonnenten), jf. telelovens § 2, nr. 3.

9. Begrebsafklaring - lokaliseringsdata ctr. historiske masteoplysninger

I lovskitsen defineres "lokaliseringsdata" i fodnote 3, 8,10 på side 20, 30, 44 samt i brødteksten på side 62 og 71. TI bemærker, at definitionen i disse fodnoter og tekster er stærkt misvisende og skaber begrebsforvirring ved at sige, at eDatadirektivets definition af "lokaliseringsdata" dækker over det hidtidige begreb "historiske masteoplysninger".

TI gør opmærksom på, (1) at begrebet "historiske masteoplysninger" hidtil er anvendt om de typer af lokaliseringsdata, som er omfattet af de gældende logningsregler, dvs. lokaliseringsdata som registreres ifm. telefoni- og sms/mms-kommunikation, og (2) at anvendelse af teledata i danske straffesager har hidtil desuden omfattet hastesikring og udlevering af andre typer af lokaliseringsdata, som teleudbydere registrerer til brug for fejlretning, og som ikke er omfattet af de gældende logningsregler (jf. nærmere herom i TI svar på JM's spørgsmål nr. 1 i notat om tekniske forhold).

I den grafiske illustration, **vedhæftet**, ses (1) skraveret med GRØN og (2) skraveret med (BLÅ).

TI finder det desuden misvisende, når det anføres i lovskitsen side 62, "signaleringsdata" (data fra teleudbydernes fejlretningssystemer) ikke omfattet af La Quadrature du Net-dommen. TI kan

umiddelbart være enige i, at lokaliseringsdata fra teleudbydernes fejlretningssystemer ikke i sig selv er omfattet af EU-dommene, som jo kun handler om logning og hastesikring af trafik- og lokaliseringsdata. Lokaliseringsdata fra fejlretningssystemer bliver dog grebet af dommen, hvis politiet bestiller hastesikring/hurtiglagring af disse data – hvilket er og har været hyppigt forekommende de seneste år.

Det er TI's opfattelse at enhver form for lagring af lokaliseringsdata til brug for politiets arbejde skal sidestilles med logning/hastesikring, herunder lagring ifm udlevering på "på øjemed", og at enhver udlevering af trafik- og lokaliseringsdata til politiet derfor vil være omfattet af La Quadrature du Net-dommen.

TI henstiller i øvrigt, at begrebet "signaleringsdata" i de nævnte fodnoter og på side 62 helt undgås i det kommende lovslag, idet begrebet ikke er en retvisende betegnelse for 'lokaliseringsdata' jf. nærmere herom i pkt. 2.1 i TI's notat om teledata til JM, februar 2020.

10. Begrebsafklaring - udvidet teleoplysning

Følgende fremgår af lovskisten side s 57 og 61 (vor fremhævelse):

"Højesteret fastslog ved kendelse af 7. maj 1997, gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen, 1997, s. 1021 f., at retsplejelovens regler om teleoplysning, jf. § 780, stk. 1, nr. 3, giver hjemmel for indhentelse af teleoplysninger ikke blot om, hvilke telefoner mv., der har været sat i forbindelse med et bestemt telefonnummer, men også om, hvilke telefoner, der har været sat i forbindelse med telefoner på en nærmere angiven adresse, selv om numrene på telefonerne dér ikke på forhånd har kunnet angives. Derimod fandt Højesteret, at bestemmelsen ikke indeholder fornøden hjemmel til at indhente oplysninger om hvilke mobiltelefoner, der i en nærmere angiven periode havde været sat i forbindelse med hinanden via sendemaster inden for en radius af 1 km fra en nærmere angiven adresse. For den sidstnævnte type af oplysninger anvendes reglerne om udvidet teleoplysninger i § 780, stk. 1, nr. 4, jf. pkt. 7.1.2."

TI lægger til grund, at der ikke tilsigtes en ændring af retstilstanden, siden de gamle Højesterets domme fra 1997 fremhæves i lovskitsen – domme, som ligger forud for tilblivelsen af reglen om udvidet teleoplysning i RPL § 780, stk. 1, nr. 4, i 2001. TI forudsætter således, at 'udvidet teleoplysning' omfatter både førstnævnte og sidstnævnte situation i citatet, og at reglen om udvidet teleoplysning således fortsat vil omfatte både den situation, hvor fokusområdet er én adresse, og den situation, hvor fokusområdet udgør et større område. Det bemærkes, at der i begge de nævnte situationer vil blive udleveret teleoplysning om en større personkreds, idet de masteceller, som dækker en fokusadresse/fokusområde i alle tilfælde også vil give dækning i et stort område rundt om fokusadressen/fokusområdet (jf. nærmere herom i TI svar på JM's spørgsmål nr. 9 i notat om tekniske forhold).

11. Begrebsafklaring - mastesug (udvidet teleoplysning)

På side 68 i lovskitsen (3 steder) anvendes betegnelsen "mastesug" om 'Udvidet teleoplysning', jf. RPL § 780, stk. 1, nr. 4. Betegnelsen "mastesug" er stærkt misvisende, idet politiet ved indgreb i form af 'udvidet teleoplysning', jf. RPL § 780, stk. 1, nr. 4 kun får udleveret en delmængde af de numre, som har været registreret på de masteceller, der dækker et fokusområde.

I den grafiske illustration, **vedhæftet**, vil 'udvidet teleoplysning' jf. RPL § 780, stk. 1, nr. 4 give adgang til trafik- og lokaliseringsdata markeret med RØD + GRØN skravering.

Ved levering af ydelsen 'lokaliseringsdata for en adresse' i overensstemmelse med U.2017.1934Ø (dvs. adgang til oplysning om hvilke numre, der har været registreret på masteceller, som dækker et fokusområde uden samtidig adgang til kaldsdata for de registrerede numre), vil politiet få adgang til lokaliseringsdata markeret med BLÅ skravering i den grafiske illustration (dvs. hele den BLÅ cirkel).

Datamængden og antallet af kunder er således meget mere omfattende, når politiet indhenter 'lokaliseringsdata for en adresse' end når politiet indhenter 'udvidet teleoplysning'. Til gengæld udgår 'lokaliseringsdata for en adresse' ikke et indgreb i meddelelshemmeligheden, jf. U.2017.1934Ø.

På denne baggrund finder TI det misvisende at bruge betegnelsen "mastesug" om 'Udvidet teleoplysning', jf. RPL § 780, stk. 1, nr. 4. Betegnelsen bør efter TI's opfattelse undgås.

12. Begrebsafklaring - internetkommunikation

Brugen af begrebet "internetbaseret kommunikation" (side 3) og "internetkommunikation" (side 4, 16 og 28) i lovskitsen giver indtryk af, at det overvejes at udvide reglerne om logning til at omfatte selve internetkommunikationen, herunder "destinations IP-adresse" (IP-IP). Det fremgår dog af på side 38 i lovskitsen, at dette ikke er tilfældet.

Telebranchen tager skarpt afstand fra eventuelle overvejelser om at udstede regler om logning af slutbrugernes internettrafik, herunder i form af destinations IP-adresser, idet omkostningerne forbundet hermed vil være enorme (i omegnen af 1 milliard kroner), jf. omtalen heraf på side 4 i det netop fremsatte lovforslag L 195 om "ændring af revisions-bestemmelsen", hvor det også fremgår, at sådanne omkostninger efter Justitsministeriets opfattelse overstiger grænsen for det acceptable (Se også Folketingstidende 2015-16, A, L 183 som fremsat, side 4).

TI henstiller, at al omtale af "internettrafik", "internetkommunikation" og "internetbaseret kommunikation" ikke indgår i det kommende lovforslag. Det bemærkes i denne sammenhæng at "internetkommunikation" og "internettrafik" er det samme, og at Justitsministeriet i forbindelse med det netop fremsatte lovforslag L 195 om "ændring af revisionsbestemmelsen" var lydhyre overfor TI's ønske som fremført i høringen om, at undlade at nævne "internettrafik" i lovforslaget.